

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. 2556

โดยที่เป็นการสมควร เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นไป ด้วยความเรียบร้อย มีแนวปฏิบัติในทิศทางเดียวกันตามมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34(2) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 สภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญในการประชุมครั้งที่ 1/2556 เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2556 และโดยหนังสือที่ มอช 189/2556 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2556 จึงวางข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2556”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งหรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 3 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

“คณะ” หมายความว่า คณะหรือหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่าที่จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

“คณบดี” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคณบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าของ คณะหรือหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบการบริหารจัดการคณะหรือหน่วยงาน ที่มีฐานะเทียบเท่า

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งจากคณบดีเพื่อทำ หน้าที่บริหารจัดการหลักสูตรและพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

“บัณฑิตศึกษา” หมายความว่า การจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง และระดับปริญญาเอกของมหาวิทยาลัย

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรสาขาวิชาต่างๆ ในระดับบัณฑิตศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยให้ ความเห็นชอบและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้รับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตรแล้ว

“การศึกษานอกระบบและหรือการศึกษาตามอัธยาศัย” หมายความว่า การศึกษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่น จนมีความรู้ ทักษะ ผลงานและประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์

“การเทียบโอนผลการศึกษานอกระบบและหรือการศึกษาตามอัธยาศัย” หมายความว่า การนำความรู้ ทักษะ ผลงาน และประสบการณ์ของผู้เรียนที่เกิดจากการศึกษานอกระบบและหรือการศึกษาตามอัธยาศัย หรือจากประสบการณ์การทำงานมาประเมินเทียบความรู้และโอนหน่วยกิตเข้าสู่หลักสูตรของมหาวิทยาลัย

“ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก” หมายความว่า ผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย แต่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้นๆ และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 มีภาระงานตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

“ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ” หมายความว่า บุคลากรภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยทั้งที่อยู่ในสาย วิชาการและนอกสายวิชาการซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้นๆ โดยไม่ต้อง พิจารณาด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ แต่ต้องได้รับการแต่งตั้งจากสภามหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบ

ข้อ 4 เพื่อให้การดำเนินการของคณะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะอาจกำหนดวิธีปฏิบัติใน รายละเอียดเพิ่มเติมที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ได้

ข้อ 5 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกคำสั่งและประกาศเพื่อปฏิบัติการให้ เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจชี้ขาดให้ปฏิบัติ ตามที่เห็นสมควรและให้ถือเป็นที่สุด

หมวด 1

ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ 6 การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาใช้ระบบทวิภาคหรือระบบไตรภาคตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แต่ละหลักสูตรและไม่ขัดต่อเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

หลักสูตรที่จัดการศึกษาระบบอื่น ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้น รวมทั้ง รายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจนด้วย

ข้อ 7 การคิดหน่วยกิตและจำนวนชั่วโมงการเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ บัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

การจัดการศึกษาอาจจัดเป็นระบบชุดวิชา (Modular System) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนเป็นช่วงเวลา ช่วงละหนึ่งรายวิชาหรือหลายรายวิชาก็ได้ โดยมีปริมาณการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมงและจำนวนหน่วยกิตเทียบเท่ากับการจัดการศึกษาในระบบทวิภาค

หมวด 2

การพัฒนาและการบริหารหลักสูตร

ข้อ 8 หลักสูตรที่จะเปิดใหม่และหลักสูตรเก่าที่จะปรับปรุงจะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และมีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

ข้อ 9 หลักสูตรจะต้องมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่ได้รับแต่งตั้งจากคณบดีเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการและพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ประกอบด้วย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจมีอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาด้วยก็ได้ ทั้งนี้ กรรมการบริหารหลักสูตรอาจร่วมเป็นกรรมการบริหารหลักสูตรได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร

ข้อ 10 อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรในมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานเต็มเวลา ทำหน้าที่ด้านการสอน การวิจัยและการให้บริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย และมีคุณสมบัติตามที่กำหนดตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย

ในกรณีที่ เป็นหลักสูตรร่วมระหว่างสถาบันหรือหลักสูตรความร่วมมือของหลายสถาบัน อาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยกับอาจารย์ประจำของสถาบันอื่น ให้ถือเป็นอาจารย์ประจำในความหมายตามข้อบังคับนี้

อาจารย์ประจำสามารถทำหน้าที่สอน สอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) สอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) เป็นที่ปรึกษาโครงร่างวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ สอบโครงร่างวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ สอบวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ และร่วมบริหารหลักสูตร รวมทั้งทำหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอนและงานวิจัยได้มากกว่า 1 หลักสูตร

ข้อ 11 อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในหลักสูตรนั้นๆ

หลักสูตรที่จะเปิดใหม่หรือหลักสูตรที่จะปรับปรุงจะต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น ไม่น้อยกว่า 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไม่น้อยกว่า 3 คน และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน

โดยทั้งหมดจะต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

อาจารย์ประจำหลักสูตรแต่ละหลักสูตร จะเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกัน ไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) ที่อาจกำหนดให้เป็นได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว หรือในกรณีที่ เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งแล้ว อาจกำหนดให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับปริญญาเอกหรือปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันได้อีก 1 หลักสูตร

ในกรณีที่ เป็นหลักสูตรร่วมระหว่างสถาบันหรือหลักสูตรความร่วมมือของหลายสถาบัน อาจารย์ประจำของสถาบันในความร่วมมือนั้น สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้ตามความหมายของข้อบังคับนี้

หมวด 3

การรับเข้าศึกษาและการลงทะเบียน

ข้อ 12 ผู้มีสิทธิ์สมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.2)

ข้อ 13 การรับเข้าศึกษา โดยการทดสอบข้อเขียนและ/หรือสอบสัมภาษณ์ หรือวิธีการอื่นใดตามที่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

ข้อ 14 การลงทะเบียนเรียน การขอเพิ่มและการเพิกถอนรายวิชาให้เป็นไปตามข้อกำหนด มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พ.ศ. 2548

หมวด 4

การโอนหน่วยกิตและการเทียบโอนหน่วยกิต

ข้อ 15 นักศึกษาอาจขอ โอนหน่วยกิตในรายวิชาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยที่ได้เคยศึกษามาแล้วมาเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยกิตในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่ได้ โดยไม่ต้องเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก หรือขอ โอนรายวิชาที่มีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชาที่ขอเทียบ ทั้งนี้รายวิชาที่ได้ศึกษาแล้วจะต้องสอบได้ค่าระดับ B ขึ้นไป และต้องเป็นรายวิชาที่เรียนมาแล้วไม่เกิน 3 ปี

ข้อ 16 นักศึกษาอาจขอเทียบโอนหน่วยกิตในรายวิชาและวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจากการศึกษาในสถาบันการศึกษาอื่นเข้าสู่หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ 17 การเทียบวิชาเรียนและโอนหน่วยกิตในรายวิชาให้เป็นไปตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่อการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2545

ข้อ 18 การเทียบโอนหน่วยกิตในรายวิชาวิทยานิพนธ์

18.1 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิขอเทียบโอนหน่วยกิตในรายวิชาวิทยานิพนธ์

- (1) ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าขึ้นไป
- (2) ต้องเป็นหรือเคยเป็นนักศึกษาของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า ในหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายรับรอง
- (3) ต้องได้รับคัดเลือกให้เข้าศึกษาในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยและได้ขึ้นทะเบียน เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแล้ว
- (4) ต้องได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่จะนำมาเทียบโอนหน่วยกิตจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ได้
- (5) ต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) จากสถาบันการศึกษาเดิม ทั้งนี้หากผลการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่า นักศึกษายังขาดความรู้พื้นฐานและความรู้ในการทำวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจกำหนดให้นักศึกษาต้องสอบวัดคุณสมบัติตามที่ กำหนด

18.2 นักศึกษาที่แจ้งความประสงค์ขอเทียบโอนหน่วยกิตในรายวิชาวิทยานิพนธ์จะต้อง เสนอเอกสารและหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงปริมาณและคุณภาพของวิทยานิพนธ์ที่ได้ทำไปแล้ว ณ วันที่แจ้ง ความประสงค์ขอเทียบโอน

18.3 การเทียบโอนหน่วยกิตในรายวิชาวิทยานิพนธ์ให้เทียบเป็นจำนวนหน่วยกิตตาม หลักสูตรและระดับชั้นการศึกษาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย

18.4 การเทียบโอนหน่วยกิตในรายวิชาวิทยานิพนธ์ให้เทียบโอนได้รวมกันไม่เกินหนึ่งใน สามของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร และนักศึกษาจะต้องลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ให้ครบจำนวน หน่วยกิตวิทยานิพนธ์ที่เหลือจึงจะสำเร็จการศึกษาในหลักสูตร

ในกรณีที่มีการเทียบโอนหน่วยกิตในรายวิชาด้วย ให้เทียบโอนหน่วยกิตในรายวิชาและหน่วยกิต วิทยานิพนธ์รวมกันได้ไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

18.5 การตัดสินใจจำนวนหน่วยกิตในรายวิชาวิทยานิพนธ์ที่สามารถเทียบโอนได้ให้พิจารณา จากปริมาณและคุณภาพของวิทยานิพนธ์ที่ได้ทำไปแล้ว ณ วันที่แจ้งความประสงค์ขอเทียบโอน

ข้อ 19 นักศึกษาจะต้องแจ้งความประสงค์ขอเทียบโอนหน่วยกิตในรายวิชาและหน่วยกิตในรายวิชา วิทยานิพนธ์ในภาคแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาและให้คณะ/หลักสูตรดำเนินการเทียบโอนหน่วยกิตให้ เสร็จสิ้นภายในภาคการศึกษานั้น เพื่อให้นักศึกษาได้ทราบจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องศึกษาให้ครบตาม หลักสูตร

กรณีที่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถดำเนินการเทียบ โอน ได้ภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้
 คณบดีพิจารณาเป็นรายๆ ไป

ข้อ 20 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้พิจารณาเทียบวิชาเรียนและประเมินปริมาณและ
 คุณภาพของวิทยานิพนธ์ และเสนอผลการพิจารณาต่อคณบดีเพื่ออนุมัติ

ข้อ 21 การบันทึกผลการเทียบ โอนรายวิชาและวิทยานิพนธ์ให้บันทึก “TR” (Transfer)

ข้อ 22 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้เทียบ โอนหน่วยกิตต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการเทียบ โอนตาม
 อัตราค่าหน่วยกิตของรายวิชาและวิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติให้เทียบ โอน

หมวด 5

การเทียบโอนผลการศึกษานอกระบบ และหรือการศึกษาตามอัธยาศัย

ข้อ 23 นักศึกษาอาจขอเทียบโอนความรู้และประสบการณ์จากการทำงาน การศึกษานอกระบบ
 และหรือการศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยได้ตามข้อบังคับ
 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ว่าด้วยการเทียบ โอนผลการศึกษานอกระบบและหรือการศึกษาตามอัธยาศัยเข้าสู่
 การศึกษาในระบบมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พ.ศ. 2553

หมวด 6

การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ 24 วิธีการวัดผลการศึกษา ให้เป็นไปตามข้อกำหนดมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พ.ศ. 2548

ข้อ 25 การประเมินผลทดสอบพิเศษตามรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.2) ได้แก่ การสอบ
 ประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) และการ
 สอบภาษาต่างประเทศ ซึ่งจะต้องบันทึกผลไว้ในใบแสดงผลการศึกษา(Transcript) ให้ผลการประเมินเป็น
 ดังนี้

ระดับ	ค่าระดับ	ความหมาย
S	-	ใช้ได้ (Satisfactory)
U	-	ใช้ไม่ได้ (Unsatisfactory)

ข้อ 26 การประเมินผลความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ในแต่ละภาคการศึกษา ให้ผลการประเมินเป็น ดังนี้

ระดับ	คำระดับ	ความหมาย
WP	-	การศึกษายังไม่สิ้นสุด หรือต่อเนื่อง (Work in progress) หมายถึง ยังไม่อาจประเมินได้ว่าเป็นที่พอใจหรือไม่เป็นที่พอใจ
S	-	ใช้ได้ (Satisfactory) หมายถึง ความก้าวหน้าของผลงานการวิจัยเป็นที่พอใจ
U	-	ใช้ไม่ได้ (Unsatisfactory) หมายถึง ความก้าวหน้าของผลงานการวิจัยไม่เป็นที่พอใจ

หมวด 7

การสอบพิเศษ

ข้อ 27 การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination)

27.1 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แผน ข จะต้องสอบผ่านการสอบข้อเขียนและ/หรือสอบปากเปล่าในเนื้อหาหรือรายวิชาที่กำหนด เพื่อประเมินผลความรู้ด้านวิชาการ

27.2 นักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรและได้คำระดับเฉลี่ยสะสมของรายวิชาไม่ต่ำกว่า 3.00 เมื่อลงทะเบียนรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรในภาคการศึกษาใด จะมีสิทธิสอบประมวลความรู้ตั้งแต่ภาคการศึกษานั้นเป็นต้นไป

27.3 คณะกรรมการสอบประมวลความรู้ ต้องได้รับการแต่งตั้งจากคณบดี และมีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ประกอบด้วย อาจารย์ประจำ หรืออาจเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ทำหน้าที่กรรมการสอบประมวลความรู้ร่วมด้วยก็ได้ โดยกรรมการสอบต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

27.4 วัน เวลา และกระบวนการสอบประมวลความรู้ให้เป็นไปตามประกาศของคณะ

27.5 นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน (U) จะต้องสอบแก้ตัวใหม่ หากนักศึกษามาสอบโดยไม่มีเหตุผลสมควร ถือว่านักศึกษาสอบไม่ผ่านการสอบในครั้งนั้น

ข้อ 28 การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

28.1 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอกจะต้องสอบผ่านการสอบข้อเขียนในวิชาเอกและวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อวัดว่านักศึกษามีความรู้พื้นฐานและมีความรู้ในการทำวิทยานิพนธ์

28.2 ผู้มีสิทธิ์สอบวัดคุณสมบัติ

28.2.1 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก แบบ 1 ที่ศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ภาค การศึกษา และผ่านการประเมินของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรว่าสมควรเข้าสอบวัดคุณสมบัติได้

28.2.2 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก แบบ 2 ที่ลงทะเบียนรายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตาม หลักสูตรและได้คะแนนเฉลี่ยสะสมของรายวิชาไม่ต่ำกว่า 3.00 เมื่อลงทะเบียนรายวิชาครบถ้วนตาม หลักสูตรในภาคการศึกษาใด จะมีสิทธิสอบวัดคุณสมบัติตั้งแต่ภาคการศึกษานั้นเป็นต้น ไป

28.3 คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ ต้องได้รับการแต่งตั้งจากคณบดี และมีจำนวนไม่ น้อยกว่า 3 คน ประกอบด้วย อาจารย์ประจำ หรืออาจเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกให้ทำหน้าที่กรรมการสอบ ประมวลความรู้ร่วมด้วยก็ได้ โดยกรรมการสอบต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

28.4 วัน เวลา และกระบวนการสอบวัดคุณสมบัติให้เป็นไปตามประกาศของคณะ

28.5 นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน (U) จะต้องสอบแก้ตัวใหม่ หากนักศึกษามาสอบโดยไม่มี เหตุผลสมควร ถือว่านักศึกษาสอบไม่ผ่านการสอบในครั้งนั้น

ข้อ 29 การสอบภาษาต่างประเทศ

29.1 นักศึกษาปริญญาเอกจะต้องสอบภาษาต่างประเทศที่เป็นเครื่องมือในการศึกษาความรู้ เพื่อทำวิทยานิพนธ์ที่จัด โดยคณะหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองและได้คะแนนตาม เกณฑ์ที่กำหนด หรือสอบภาษาต่างประเทศจากหน่วยงานวัดและประเมินผลและได้คะแนนตามเกณฑ์ที่ กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.2)

29.2 นักศึกษาอาจขอสอบภาษาต่างประเทศได้ตั้งแต่ภาคแรกที่เข้าศึกษา

29.3 นักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน (U) จะต้องสอบแก้ตัวใหม่จนสอบผ่าน

29.4 วัน เวลาและกระบวนการสอบภาษาต่างประเทศให้เป็นไปตามประกาศของคณะ

หมวด 8

การทำวิทยานิพนธ์

ข้อ 30 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

30.1 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาโท ต้องได้รับการแต่งตั้งจากคณบดี ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก 1 คน และอาจมีอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม 1 คน หรือในกรณีที่มีความจำเป็น อาจเสนออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ได้อีก 1 คน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติ ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548

30.2 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาเอก ต้องได้รับการแต่งตั้งจากคณบดี ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก 1 คน และอาจมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม 2 คน หรือ ในกรณีที่มีความจำเป็นอาจเสนออาจารย์ที่ปรึกษาร่วมได้อีก 1 คน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และแนวทางการบริหาร เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548

ข้อ 31 คณะกรรมการพิจารณาโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต้องได้รับการแต่งตั้งจากคณบดีและต้องมี จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ประกอบด้วย (1) ประธานกรรมการ (2) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (3) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี) หรืออาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก คณะกรรมการต้องมีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีชื่อส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือเพื่อรับ ปริญญา

ในกรณีที่มีความจำเป็นและเหมาะสม คณบดีอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะให้ทำหน้าที่ กรรมการพิจารณาโครงร่างวิทยานิพนธ์ด้วยได้

ข้อ 32 คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

32.1 คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาโท ต้องได้รับการแต่งตั้งจากคณบดี และต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ประกอบด้วย (1) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (2) ผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก (3) อาจารย์ประจำ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักต้องไม่เป็นประธานกรรมการสอบ

32.2 คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาเอก ต้องได้รับการแต่งตั้งจากคณบดี และต้องมีจำนวน ไม่น้อยกว่า 5 คน ประกอบด้วย (1) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (2) อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม(ถ้ามี) (3) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก (4) อาจารย์ประจำไม่น้อยกว่า 2 คน โดยอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักต้องไม่เป็นประธานกรรมการสอบ

ในกรณีที่มีความจำเป็นและเหมาะสม คณบดีอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะให้ทำหน้าที่ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามข้อ 32.2 ได้

ข้อ 33 การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

33.1 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แบบ ก 1 และนักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอกแบบ 1 สามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้ตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

33.2 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แบบ ก 2 และนักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก แบบ 2 จะ ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้เมื่อมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) ศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ภาคการศึกษา หรือมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิตและได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00

(2) นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอกจะต้องสอบวัดคุณสมบัติให้ได้ระดับใช้ได้ (S)

ข้อ 34 เมื่อนักศึกษาที่ศึกษาตามแผนการศึกษาแบบมีวิทยานิพนธ์ได้หน่วยกิตสะสมของรายวิชา และวิทยานิพนธ์ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแล้วแต่ยังทำวิทยานิพนธ์ไม่เสร็จ หรือเมื่อนักศึกษาได้หน่วยกิตสะสมของรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรแล้วแต่ยังลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ไม่ได้เพราะยังสอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่าน นักศึกษาเหล่านี้จะต้องทำหนังสือขอรักษาสถานภาพนักศึกษาและชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพทุกภาคการศึกษาที่ไม่มีการลงทะเบียนจนกว่าจะสอบวิทยานิพนธ์แล้วเสร็จ

ข้อ 35 การสอบวิทยานิพนธ์ให้เป็นการสอบ โดยเปิดเผย นักศึกษาและผู้สนใจอื่นๆ สามารถเข้าร่วมรับฟังได้ตามกำหนด วัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการ

ข้อ 36 การสอบวิทยานิพนธ์ จะต้องมีการสอบวิทยานิพนธ์ครบทุกคนจึงจะถือว่าการสอบนั้นมีผลสมบูรณ์ ถ้ากรรมการไม่ครบให้เลื่อนการสอบออกไป ในกรณีที่มีความจำเป็นอาจเปลี่ยนกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ใหม่หรือแต่งตั้งเพิ่มเติมได้ หากมีเหตุสุดวิสัยไม่สามารถเลื่อนการสอบได้ให้กรรมการสอบที่ไม่สามารถมาทำการสอบวิทยานิพนธ์ได้ตามกำหนดหรือประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ขออนุมัติดำเนินการสอบตามกำหนดเดิมต่อคณะ และต้องชี้แจงสาเหตุของการที่กรรมการสอบไม่สามารถมาทำการสอบได้รวมถึงเหตุผลที่ไม่สามารถเลื่อนการสอบ โดยกรรมการผู้ไม่สามารถมาทำการสอบต้องแจ้งผลการตรวจวิทยานิพนธ์เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 37 การตัดสินผลการสอบวิทยานิพนธ์

(1) ผ่าน หมายถึง นักศึกษาสามารถแสดงผลงานวิทยานิพนธ์และตอบข้อซักถามของคณะกรรมการสอบได้เป็นที่น่าพอใจ ไม่ต้องมีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมสาระสำคัญ

(2) ผ่าน โดยมีเงื่อนไข หมายถึง คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์มีความเห็นว่าสมควรให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมสาระสำคัญ หรือวิธีการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ตามที่คณะกรรมการสอบให้ข้อเสนอแนะไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้คณะกรรมการสอบกำหนดระยะเวลาที่นักศึกษาต้องแก้ไขปรับปรุงวิทยานิพนธ์แต่ต้องไม่เกิน 90 วัน นับแต่วันที่นักศึกษารับผลการตัดสิน

(3) ไม่ผ่าน หมายถึง นักศึกษาไม่สามารถแสดงผลงานวิทยานิพนธ์ให้เป็นที่พอใจของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และ/หรือ ไม่สามารถตอบข้อซักถามของคณะกรรมการสอบได้ ให้คณะกรรมการสอบแจ้งให้นักศึกษาจัดทำวิทยานิพนธ์ใหม่ตามข้อแนะนำของคณะกรรมการสอบภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ และนักศึกษาต้องขอสอบต่อคณะกรรมการสอบอีกครั้งหนึ่งเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดไว้

กรณีนักศึกษาไม่สามารถปฏิบัติตามข้อแนะนำของคณะกรรมการสอบภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ทั้งในกรณี “ผ่าน โดยมีเงื่อนไข” หรือ “ไม่ผ่าน” ให้นักศึกษาแจ้งเหตุผลและขออนุมัติขยายเวลาการทำวิทยานิพนธ์ต่อคณะ โดยผ่านผู้อำนวยการหลักสูตร มิฉะนั้นผลการประเมินวิทยานิพนธ์จะถูกปรับเป็น “ใช้ไม่ได้ (U)” ซึ่งนักศึกษาจะต้องชำระค่าลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ใหม่และดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ใหม่

ข้อ 38 รูปแบบการเขียนวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามที่สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

หมวด 9

การทำการค้นคว้าอิสระ

ข้อ 39 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท แบบ ข จะต้องทำการค้นคว้าอิสระ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณบดีอย่างน้อย 1 คน อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระต้องเป็นอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

ข้อ 40 คณะอาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาโครงร่างการค้นคว้าอิสระที่มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา หรืออาจให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเป็นผู้พิจารณาโครงร่างการค้นคว้าอิสระ

ข้อ 41 คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ ต้องได้รับการแต่งตั้งจากคณบดี มีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ประกอบด้วย (1) ประธานกรรมการ (2) อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ (3) อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก คณะกรรมการต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

หมวด 10

จรรยาบรรณและลิขสิทธิ์

ข้อ 42 ในการทำวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระนักศึกษาต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณนักวิจัย ซึ่งสภาวิจัยแห่งชาติได้กำหนดไว้ให้เป็นหลักเกณฑ์ควรประพฤติของนักวิจัยทั่วไป ดังนี้

(1) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติ และอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัย ต้องซื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

(2) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำงานวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ

(3) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ และมีความรู้ความชำนาญ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

(4) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและมีปณิธานที่จะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

(5) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย นักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นการกระทำที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

(6) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิดต้องตระหนักว่าอคติส่วนตัวหรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการอันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

(7) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริง และไม่ใช้ผลงานวิจัยไปในทางมิชอบ

(8) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น นักวิจัยพึงมีใจกว้าง พร้อมทั้งจะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

(9) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ นักวิจัยพึงมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ

ข้อ 43 นักศึกษาที่มีหลักฐานปรากฏชัดเจนว่าละเมิดจรรยาบรรณนักวิจัย คณะจะเสนอมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัยให้มีการเพิกถอนปริญญาได้แม้จะตรวจพบในภายหลัง

ข้อ 44 ลิขสิทธิ์วิทยานิพนธ์หรือผลงานการค้นคว้าอิสระหรือทรัพย์สินทางปัญญาเป็นของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

หมวด 11

การขอขยายระยะเวลาการศึกษา

ข้อ 45 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทที่ได้ศึกษาระบ 5 ปีการศึกษา และนักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้ศึกษาระบ 6 ปีการศึกษา แต่ยังไม่สามารถสำเร็จการศึกษา อาจยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาการศึกษาต่ออธิการบดี ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากสภามหาวิทยาลัย ผ่านผู้อำนวยการหลักสูตร คณะบดี และผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ หรืออาจารย์ที่ปรึกษาการเรียนของนักศึกษาจะต้องเสนอความเห็นและ/หรือรายงานความก้าวหน้าของนักศึกษาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 46 นักศึกษาสามารถขอขยายระยะเวลาการศึกษาได้ครั้งละไม่เกิน 1 ปีการศึกษา และรวมไม่เกิน 2 ปีการศึกษาสำหรับนักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท และรวมไม่เกิน 3 ปีการศึกษาสำหรับนักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอก

หมวด 12

การพ้นสภาพนักศึกษา

ข้อ 47 นักศึกษาจะพ้นสภาพนักศึกษาในกรณี ดังต่อไปนี้

47.1 ตาย

47.2 ได้รับอนุมัติจากอธิการบดีให้ลาออก

47.3 ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50 ติดต่อกันสองภาคการศึกษา

47.4 ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.2)

47.5 ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลาพักการศึกษา

47.6 เจตนาทุจริตในการสอบ

กรณีทุจริตในการสอบให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงจนเป็นที่ยุติว่ามีเจตนากระทำทุจริต

หมวด 13

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ 48 หลักเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อกำหนดมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พ.ศ. 2548 และเกณฑ์เพิ่มเติม (ถ้ามี)

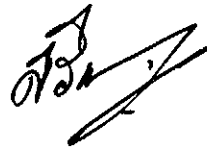
ที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร (มคอ.2)

หมวด 14

บทเฉพาะกาล

ข้อ 49 การดำเนินการใดๆ ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ และยังคงดำเนินการไม่แล้วเสร็จในขณะที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการหรือปฏิบัติการต่อไปตามระเบียบหรือประกาศที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ เว้นแต่ถ้ามีกฎระเบียบหรือข้อบังคับใดแห่งข้อบังคับนี้เป็นคุณแก่นักศึกษาหรือการบริหารจัดการให้ใช้ข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2556

(ภราดาศิริชัย ฟอนซีกา)

นายกสภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ